

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ONE NIGHT

With a Seal

USA Today Bestselling Author

EVE LONDON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BİR FOKLA BİR GECE

EVE LONDRA

İÇİNDEKİLER

Önsöz Önsöz

1. Avcı
2. Natalie
3. Avcı
4. Natalie
5. Avcı
6. Natalie
7. Avcı
8. Natalie
9. Avcı
10. Natalie
11. Avcı

Sonsözü

SEAL Team Romeo
Ayrıca yazan Eve
London Yazar
Hakkında

Telif Hakkı ©2022 Eve London tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya herhangi bir depolama veya erişim sisteminde saklanamaz. Bu hakların ihlali yasaktır ve yasaların en geniş kapsamıyla cezalandırılabilir.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylarla, yaşayan veya ölmüş kişilerle, yerlerle veya diğer durumlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitapta kullanılan tüm marka ve ürün adları, ilgili sahiplerinin ticari markaları, tescilli ticari markaları veya ticari adlarıdır. Yazarın bu kitaptaki herhangi bir ürün veya satıcı ile ilişkisi yoktur.

Bir SEAL ile Bir Gece SEAL Team Romeo Serisi

Eğitiminin hiçbiri bu SEAL'i hayallerinin kıvrımlı güzeliyle tanışmaya hazırlamamıştır.

Natalie

Ailem evden binlerce mil uzakta tek başıma yapamayacağımı düşünüyor. Yanıldıklarını kanıtlamaya kararlıyım. Sonra arabam , çantam çalındı ve sahip olduğum tek yerel telefon numarası hiç tanımadığım otoriter, devasa, kaslı bir askere ait.

Avcı

Benim gibi sert bir adam için çok genç, çok tatlı, çok mükemmel. İhtiyacı olan adam ben olmasam da, yardım istediğinde devreye girmek zorundayım. Onu daireme ve yatağıma geri götürmek zorunda değilim... ama güvende olacağını bildiğim tek yer orası. Ve bir kez ona sahip olduğumda... asla güvende olmayacağımı biliyorum. gitmesine izin veremezdim.

En sevdiğiniz instalove yazarlarından bazılarının kısa ve ateşli romanslarından oluşan bu seride SEAL Team Romeo'ya aşık olmaya hazır olun.

Sevgili okuyucu,

Bir SEAL ile Bir Gece'nin kopyasını aldığınız için teşekkürler! Natalie ve Hunter ile tanışmanız için sabırsızlanıyorum. Onların hikayesini sevdiyseniz ve Mama Mae'nin oğulları hakkında , Bir Gece serimdeki Grant, Owen veya Brody'ye göz atın!daha fazla şey okumak istiyorsanız

Bültenime buradan yeni yayınlarımı kaçırmadığınızdan emin olun. Bunu yaptığınızda ücretsiz bir instalove hikayesi alacaksınız!

SWAK!

Eve

AVCI

T Bir hafta boyunca ayak parmaklarımı şekerli beyaz kumlara gömmekle aramda sadece tek bir şey vardı

Cabo San Lucas'ta bir plaj: üvey anneme verdiğim söz. "Tatilin için büyük planların olduğunu biliyorum ama

San Diego'ya vardığında Natalie'nin yerleştiğinden emin olursan benim için çok anlamlı olur," dedi Mama Mae.

"Memnuniyetle." Bu küçük beyaz yalan, Mama Mae'nin ev yapımı elma yağının sıcak bir parça mısır ekmeğinin üzerinde erimesi kadar kolay bir şekilde dilimden döküldü. Asla fazla bir şey istemezdi ve büyük bir rahatsızlık verecek olsa da, tanıdığım tek annenin bir isteğini yerine getirmek için her şeyi yapardım.

"Teşekkür ederim Hunter. Ona göz kulak olduğunu bilmek beni çok daha iyi hissettirecek. İzindeyken birkaç günlüğüne eve gelmeye vaktin olmadığına emin misin?"

"Keşke yapabilsem ama üsse yakın kalmam gerekiyor. Yine de Noel'de evde olacağım. Söz veriyorum." Geri dönmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

Broken Bend, Teksas'taki evime. Donanma SEAL'i olarak, programımı yönetmek bana düşmezdi. Diğerleri bununla başa çıkmakta zorlanırdı ama ben zorlanmadım. Teksas'taki üvey annem dışında, yeterince zaman ayıramadığım için homurdanan başka kimsem yoktu ve bu durum hoşuma gidiyordu.

". Seni seviyorum evlat. Mabel'ın yeğenine göz kulak olduğun için tekrar teşekkürler. Minnettarım."

Bu üç küçük kelimeyi duyunca göğsüm yandı. Ona çok kolay geliyorlardı. Onlara hiçbir zaman karşılık verememiş olmam, bana birkaç yıl önce kalçama yediğim bir kurşundan daha fazla acı veriyordu. "Hoşça kal, Mama Mae."

Bağlantıyı kesti ve ben de orada durup yemek fişinin arkasına not aldığım numaraya baktım. Tatilimi bir ya da iki günlüğüne askıya almak dünyanın sonu olmazdı. Sadece Mama Mae'nin arkadaşının yeğenini kontrol etmek için doğru adam olduğumu hissetmiyordum. Ama söz vermişim. Bu yüzden sineye çektim ve Mama Mae'nin bana verdiği numarayı aradım.

Telefonun bağlanmasını beklerken, üniversiteden yeni mezun olmuş yirmi iki yaşındaki bir kızın San Diego'daki ilk gecesinde ne yapmak isteyebileceğini düşünmeye çalıştım. Onu her zamanki mekânlarımdan birine götürmeyeceğimden emindim.

Güvenli bir yere ihtiyacım vardı, bir sürü soruya cevap vermek zorunda kalmayacağım ya da bütün geceyi etrafı koklamaya gelen yumuşak köpeklerle hançer fırlatarak geçirmeyeceğim bir yere.

Hay sikeyim. Birkaç saat boyunca bir yabancıyla sohbet etmek zorunda kalacağımı düşünmek bile midemi düğüm düğüm ediyordu. Yirmi iki yaşında BUD/S eğitimini tamamlamış ve Seal Team 3'e atanmışım. Diğerleri ilk işlerine yerleşip mutlu saatlere doğru yol alırken, ben Orta Doğu'da uçuşa yasak bölgelere hızlıca giriyor ve O kadar gizli görevler ki kimsenin radarına takılmadılar. Aramızdaki on yıllık mesafe elli yıl da olabilirdi. Hızlı bir akşam yemeğinde bile sohbeti sürdürecektim kadar ortak noktamız olduğundan .

"Alo?" Teksas tınısı, söylediği iki hecede yüksek sesle ve net bir şekilde ortaya çıktı.

"Merhaba, ben Hunter Sheffield. Teyzen San Diego'ya vardığında iyi bir şekilde yerleştiğinden emin olmak için seni kontrol edip edemeyeceğimi sordu."

"Hunter, Mabel teyzem arayabileceğini söyledi. Aradığın için teşekkürler ama bebek bakıcısına ihtiyacım yok. İyi olacağıma eminim."

Çenem sıkıştı. Birinin bana bebek bakıcısı demeyi düşüneceği son şeydi. "Ben kimsenin bakıcısı değilim, sadece Mama Mae'ye söz verdim. Aramayı yap. Size etrafı gösterecek birine ihtiyacınız olursa ya da-"

"ama sizi resmi olarak görevinizden alıyorum. Teyzem biraz endişeli olabilir. Dediğim gibi, ben iyi olacağım."

Beni serbest bırakıyordu. Kız yardımımı istemiyorsa, ben kim oluyordum da tartışıyordum? "Numaram sende var. Eğer bir şeye ihtiyacın olursa,

beni ara, tamam mı?"

"Teşekkür ederim."

"Tamam o zaman. İyi günler." Neyse ki uçağımı henüz değiştirmemiştim. Check-in yaptırdığım için Mama Mae'den bonus puan alacaktım, ayrıca tur rehberliği yaparak tatilimin bir gününü kaybetmeyecektim.

İşlerin yolunda gitmeye başlamasının zamanı gelmişti.

Yanımda götüreceğim spor çantamı hazırlarken bir fincan kahveyi bitirdim. İhtiyacım olan tek şey birkaç çift şort, birkaç tişört ve birkaç mayoydu. Sonraki beş gün tamamen sahilde dinlenmek ve e-okuyucumda duran birkaç askeri gerilim romanını okumakla geçti. Arkadaşlarım ve ben her gün yaptığımız şeylerin kurgulanmış hikayelerini okurken yazarların doğru yaptığı kısımları vurgulamayı seviyorduk.

Havaalanına gitmeme birkaç saat kala, spor salonuna gidip ağır ağırlıklarla bir seans daha yaptım. Cabo'ya vardığımda bir spor salonuna erişimim olmayacaktı ve sabahın erken saatlerinde sahilde koşarak rahatlayacaktım.

YORUCU BİR ÜST VÜCUT ANTRENMANINDAN SONRA, telefonum çaldığında eve dönüyordum. Numara tanıdık geliyordu ama . Teksas alan kodunu görünce tanıdığım biri olmalı diye düşündüm.

"Öyle mi?"

"Hunter?"

"Konuşuyorum."

"Merhaba, ben Natalie Burns. Daha önce konuşmuştuk. Mabel teyzem beni kontrol etmeni mi istedi? Sesinde az önceki kendinden emin küstahlık yoktu.

"Tabii ki. Neler oluyor?"

Aceleyle nefesini bıraktı. "Arabam otoyolun kenarında bozuldu. Çekici çağırdım ama birkaç saatten önce gelmez. Bana yardım edebilmeniz bir yolu var mı?"

Birkaç günlüğüne şehir dışına çıkma fırsatının gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum. "Evet. Bana yerinizi bildirin, mümkün olan en kısa sürede orada olacağım."

"Teşekkür ederim. Şimdi gönderiyorum."

Telefonumdaki bildirime baktım. Çok değildi. U dönüşü yapmak için köşedeki benzin istasyonuna girdim. Küçük bir rahatsızlık, hepsi bu kadar. Onu gitmesi gereken yere bırakabilir ve yine de uçağıma yetişebilirdim.

Eve koşup duş alacak vaktim olmadığı için ter içinde kalmış bir yabancıya aldırmayacağını umarak gaza bastım. Mama Mae, başkalarına öncelik verenler için cennette özel bir yer olduğunu söylerdi. Umarım haklıydı. Görev sırasında yaptığım bazı şeylere dayanarak, ona iyilik yapmak içeri girebilmemin tek yolu olabilirdi.

NATALIE

Cars hızla geçip gitti, momentumları küçük kompaktımı salladı. Kendimi panik atak krizine girmekten çalışarak direksiyonu yumrukladım. Hunter'ı aramak istememiştim ama başka ne yapacağımı da bilmiyordum. San Diego'da konuştuğum tek kişi beni işe alan kadındı. Önümüzdeki hafta onun kâr amacı gütmeyen kuruluşunda program direktörü olarak işe başlayacaktım ama cumartesi günü ona ulaşmamın hiçbir yolu yoktu.

Kendi başıma kalabilmek için evimden binlerce mil uzakta bir işe . İroni gerçektir. Gideli henüz iki gün olmuştu ve şimdiden yardıma ihtiyacım vardı. Şüphesiz ailem bu kadar uzakta olmak için çok genç olduğumu iddia edecekti. Onlara kalsa, buralı bir delikanlının gözüne girene kadar evde yaşar, sokağın aşağısına taşınıp torun doğurmaya başlardım.

Onları suçlamadım. Sekiz yıl önce kardeşimi bir trafik kazasında kaybetmek onları aşırı korumacı yapmıştı. Yine de bazı sınırlar koymamın zamanı gelmişti. Üniversitede gittiğim terapist böyle söylemişti, ben de hemen atlamıştım.

ülkenin öbür ucuna taşınma şansını yakaladım. Benim dışımda bunun büyük bir hata olduğunu düşünmeyen tek kişi büyük teyzem Mabel'di.

Derin nefesler alıp her kamyon gürültüsünde arabamın sarsılmasını görmezden çalışırken, ailemin evden bu kadar uzağa gitmemem gerektiği konusunda haklı olup olmadığını merak ettim. Teksas'tan çıkmayı başarmış olabilirdim ama yeni daireme bile tek başıma varamamıştım.

"Sorun yok, Gremlin. Yardım yolda." Yol arkadaşına küçük kulübesinin telli kapısından bir ödül maması uzattım. Benim Kardeşim öldükten sonra ailem bana küçük, telli, kurtarılmış bir köpek vermişti.

Uzaklara. Son sekiz yıldır benim değışmez yoldaşımdı ve onu geride bırakmamın imkanı yoktu.

Kapıdan geçerken parmaklarımı yaladı. Sırılsıklam halde sadece beş kilo olmasına rağmen, köpek ya da insan, tanıdığım herkes arasında en büyük kalbe sahipti ve bana eşlik ettiği için mutluydum.

"Görünüşe göre yardım geldi." Dikiz aynasından durmakta olan büyük, siyah kamyonu baktım. Direksiyonun arkasından bir adam indi. Adamın cüssesine bakarken boğazıma düğümlenen endişeyi yuttum. En az altı buçuk metre boyunda olmalıydı ve şişkin kaslarını ortaya çıkaran bol bir atlet giymişti. Bu kadar kaslı bir adamı sadece Cuma geceleri geç saatlere kadar ağabeyimle televizyonda güreş izlerken görmüştüm.

Bana doğru yürüyen devin Hunter olmasını umuyordum. Mabel Teyze onun deniz üssünde görevli bir asker olduğunu söylemişti. Askerlik yapan birinden beklediğim gibi kısa saçları vardı ama yanaklarını ve çenesini bir tutam sakal kaplamıştı. Askerlerin sakalı olmazdı, öyle değil mi?

Yaklaşmasını beklerken ellerim direksiyonda sıkılaştı.

Bir kolunu arabamın tavanına koydu ve cama doğru eğildi. "Natalie?"

Sert sesi sahip olduğum tüm sinir uçlarını okşadı. "Sen Hunter mısın?"

"Evet." Başını salladı, dudakları neredeyse gülümseyecek şekilde kıvrıldı.

İçimden bir rahatlama geçti ve cazibe karnımda kaynadı. Arabadan inerken bakışlarımın onu tepeden tırnağa süzmesine izin verdim. Açık kahverengi gözleri ve ana kayadan yontulmuş gibi duran bir çenesi vardı. Kaslarından bahsetmiyorum bile. Koyu kahverengi saçlarındaki birkaç gri çizgi, beklediğimden daha yaşlı olabileceğini düşündürdü.

"Kim o?" Hunter başıyla Gremlin'in sandığını işaret etti.

"Bu Gremlin. Çok arkadaş canlısıdır." Ben bunu bile Gremlin dişlerini geriye doğru kıvrırdı ve alçak bir hırıltı çıkardı.

"Sen öyle diyorsan." Hunter arka kapıyı açtı. "Her şeyi kamyonetime atayım mı? Bir süre burada kalacaksa arabanda hiçbir şey bırakmazdım."

"Sanırım öyle." Gremlin dışında sahip olduğum tek değerli şey dizüstü bilgisayarımdı. Arka koltuğun zeminindeki çantaya uzandım ama Hunter onu benden aldı.

"Bırak ben alayım. Eğer köpeği kamyonu koymak , eşyalarını oraya taşıyım." Kabul etmemi beklemedi, kollarını Teksas'tan Kaliforniya'ya taşıdığı hayatımın birkaç parçasıyla doldurmaya başladı.

Kamyonetine geri döndüm ve Gremlin'in kasasını arka koltuğa yerleştirdim. Radyoda klasik rock çalıyordu, ben doğmadan onlarca yıl önce kaydedilmiş müzikler.

Hunter hayal ettiğim gibi ukala bir denizci değildi. Onda beni rahatlatan bir şeyler vardı. Her ne kadar işleri kendi başıma yapmak istesem de, sıkıştığım da arayabileceğim birinin olduğunu bilmek güzeldi. Kasabadaki ilk günümde otoyolun kenarında kaza yapmak bana bir sıkışmadan daha fazlası gibi gelmişti ama yeni kasabamdan en iyi şekilde yararlanmaya kararlıyım.

Hunter kamyonetinin bagaj kapağını açarak yanımda getirdiğim birkaç eşyayı içeri kaydırıldı. Sahip olduğum her şey poşetimi ağzına kadar dolduruyordu ama onun dev arkasında otururken çok küçük ve önemsiz görünüyordu.

"getirdiklerinin hepsi bu mu?" Kamyonetinin arkasında durmuş, dev ellerinden biri bagaj kapağını yerine kaldırmaya hazırdı.

"Kiraladığım daire kısmen mobilyalıydı, bu yüzden çoğu şeyi geride bıraktım."

Başını salladı ve bagaj kapağını kapattı. "Eğer , gidelim."

Yolcu koltuğuna tırmandım ve Hunter otoyola geri dönerken arabama son bir kez baktım.

"Kasabaya yeni mi geliyorsun?"

Başımı salladım, tamamen yabancı birine güvenme konusunda hâlâ biraz emin değildim. Herkesin adımı bildiği ve birbirimizi Broken Bend'de durum farklıydı. Gerçek bir şehirde yaşayacağım için ne kadar heyecanlı olsam da İstedğim herkes olabildiğim bir yerde, ailemin aşılacağı korkuyu üzerimden atmak zordu.

Hunter bana baktı ve gülümsedi. Gözlerinin kenarlarının yumuşaması içimi rahatlattı. "Sorun değil Natalie. Seni dairene yerleştireceğiz ve eminim birkaç gün içinde arabayı geri alacaksın."

"Teşekkür ederim. Her şeyi bırakıp bir yabancıyı almaya geldiğin için minnettarım."

"Sen yabancı değilsin. İkimiz de Broken Bend'de büyürken hayatta kaldık. Bu pratikte aileden olduğumuz anlamına gelmiyor mu?" O kadar rahat bir hali vardı ki. Çantamı tutuşum gevşedi.

Aile. Muhtemelen bana hiç sahip olmadığı tombul, yuvarlak yüzlü küçük kız kardeşi olarak bakıyordu. Avuçlarımı pazularının üzerinde gezdirme ya da kaburgalarının altından çıkan siyah mürekkep izinin nereye gittiğini görmek için o bol atleti kafasının üzerinden geçirme düşünceleri kayboldu. Gerçi bu gerçekçi bir hayal değildi.

Teksas'tan ne kadar uzağa gideyim, her zaman bazı evrensel gerçekler vardı. Hunter gibi adamlar benim gibi kızlara gitmezdi.

AVCI

S Genti. Mama Mae üniversiteden yeni mezun olduğunu söylemişti ama Natalie on sekizinden fazla göstermiyordu.

On dokuz yaşındaydı. Benim için çok genç olmasına rağmen, bir erkeği çılgına çevirebilecek kıvrımlara ve öpölmek için yalvaran dolgun dudaklara sahipti. Geniş yakalı pembe tişörtü sürekli omzundan kayıyor, altında ne olabileceğini hayal etmeme neden oluyordu. Kalp şeklinde Güneş gözlükleri gözlerini kapatıyordu ve koyu kahverengi saçları başının üzerine dökölmüştü. Kendimi hemen ona karşı korumacı hissettim.

"Adresini telefonuma yazmak ister misin?" enemi gösterge paneline tutturulmuş telefona doğru ittim.

"Elbette. Bana bir saniye ver." antasını karıştırdı ve bir kâğıt parçası çıkardı. "Beni için tekrar teşekkürler. Daha önce aramamış olsaydın ne yapardım bilmiyorum."

"Sorun değil. Sizi batı kıyısına getiren nedir?" Hızımı ayarlamam gerekiyordu, yoksa onun evine varmadan önce tüm havadan sudan konuşmalarımı tüketecektim.

"Bir iş. İlkokul çağındaki çocuklarla çalışan ve kâr amacı gütmeyen bir kuruluştaki program yöneticisi olacağım."

"Güzel." Başka bir kanayan kalp. O ve Mama Mae aynı kumaştan kesilmişlerdi. Her ikisi de her seferinde bir iyilik yaparak dünyayı kurtarabileceklerini düşünüyorlardı. Gerçek kötölüğü görecektik kadar uzun süredir buralardaydım ve faydasız bir davaydı.

"Ne zamandır burada yaşıyorsun?" Telefonuma uzanmak için yakınımaya eğildi.

Bana ev yapımı çilekli keki hatırlatan tatlı bir koku . Dudaklarımı yaladım, en son ne zaman bir tane yediğimi düşündüm.

Mama Mae'nin ev yemekleri. "Yaklaşık on iki yıl. Liseden sonra donanmaya katılınca buraya ."

Telefonumda onun evinin haritası belirdi. Yol tarifine göre, şehrin uygun fiyatlı ama ideal olmayan bir bölgesini seçmişti. Onunla yeni tanışmıştım ama tek başına olması fikri şimdiden hoşuma gitmemiştii, özellikle de suç oranının yüksek olduğu bilinen bir mahallede.

"İşte. Görünüşe göre sadece birkaç dakika ." Pencereden dışarı bakmak için döndü. "Burayı sevdiğini varsayıyorum?"

"Sevilmeyecek ne var? Hava mükemmel ve kapının hemen dışında plaj var." Bir sonraki ışıktan sağa söyleyen robotik sesi takip ettim. Şehrin bu kısmına birkaç kez gelmişim ve Natalie'nin burada yaşamasını kesinlikle istemiyordum.

"Okyanusu görmek için sabırsızlanıyorum." Muhtemelen yoldaki tümseklerden .

Ama o, Noel Baba'yla tanışmak için sabırsızlanan bir çocuk gibi koltukta bir aşağı bir yukarı zıpladı.

Pasifik Okyanusu'nu ilk kez gördüğümü hatırlayınca gülümsememi bastırdım. "Daha önce çok seyahat ettin mi?"

"Hayır. Aslında Teksas'tan ilk kez ayrılıyorum."

Bu beni şaşırtmadı. Neyin içinde olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ve ondan faydalanmak isteyen biri için kolay bir hedef olabilirdi. Bunun olmasına izin veremezdim, benim gözetimimde olmazdı. Belki de kalmayı planladığı yeri gördüğünde, farklı bir şey bulması gerektiği konusunda benimle hemfikir olacaktı.

"İşte " Arabayı apartman kompleksinin otoparkına çektim. Bir zamanlar site sakinlerini dışarıda tutmak için bir kapı varmış gibi görünüyordu ama geriye sadece iki paslı direk kalmıştı.

"Ah." Natalie güneş gözlüklerini indirdi ve ön camdan yıkık dökük binaya baktı. "İnternetteki resimlere pek benzemiyor."

Tüm pencereler parmaklıklarla kaplıydı ve iki katlı yapıların kenarlarındaki boyalar soyulmuştu. "Burayı nereden duydunuz?"

Boğazını temizledi ve bana döndü. Kaliforniya kıyılarındaki turkuaz suyun rengindeki gözleri bana bakıyordu. "İnternette buldum."

Çete renkleri giymiş gibi görünen birkaç genç birinci kattaki birimlerden birinden çıktı. Onlar yanımdan geçerken gerildim.

ve koyu renkli camları olan siyah bir sedana bindi.

"Burası seni bırakmam için iyi bir yere benzemiyor."

"Her şey girecek." Gülümsedi - tüm yüzünü aydınlatan zoraki bir sırıtış.

"Ofise gidip kontrol edeyim, birkaç dakika içinde dönerim."

Sanki bensiz bir yere gitmesine izin verecektim. Emniyet kemerimi çözdüm ve motoru durdurdum. "Ben de seninle geliyorum."

"Gremlin'i burada tek başına bırakamam."

"O zaman bizimle gelebilir." Arka koltuğa uzandım ve köpek taşıyıcısını aldım. "Hadi gidelim."

Natalie adımlarında emin bir sıçrayışla kiralama ofisine doğru yürürken ben birkaç adım gerisinden takip ettim. Ofise girdi ve masanın arkasındaki kadına . Bilgilerini verdikten sonra kadın ona bir anahtar uzattı.

"Birinci kattaki altmış altı numaralı dairedesiniz. Daha yeni temizlettik ve taşınmaya hazır."

"Teşekkür ." Natalie kapıya doğru döndü, ben de onun için kapıyı açtım.

"Bu kolay oldu. İşler şimdiden yoluna girmeye başladı."

Uçağıma yetişmek istiyorsam, onun saçmalıklarını bırakıp eve gitmeliydim. Zaten çok yaklaştım. Yine de onu burada bırakmamın imkânı yoktu. Başka bir daire bulması gerektiği konusunda benimle hemfikir olması ne kadar sürerdi?

"Kız arkadaşı bir emlak yönetim şirketinde çalışan bir arkadaşım var. Muhtemelen size şehrin daha güvenli bir yerinde yaşayacak bir yer bulabilir."

"Bu iyi olacak." Natalie anahtarını havada salladı. "Kendi başımın çaresine bakabilirim ve ön kapının dışındaki birkaç saksının bir yeri aydınlatmak için neler yapabileceği inanılmaz."

"Sanırım birkaç saksı bitkisinden daha fazlası gerekecek," diye mırıldandım.

Altmış altı numaralı birimin önünde durduk. Kapıya yöneldiğimizde ensemdeki tüyler diken diken oldu. Onun birinci katta olması fikri hoşuma gitmemişti. Pencereerde parmaklıklar olabilirdi ama bunlar göstermelik gibi görünüyordu. Pencereerden birinden içeri girmek isteyen birini durdurmalarına imkân yoktu.

"İkinci katta boş daire var mıydı?"

"Onlar benim bütçemi aşıyor." Anahtarı kilide soktu ve kapıyı açtı. "İşte burası, evim güzel evim."

İçerisi dışarıdan daha kötü görünüyordu. Mutfak zeminindeki vinyl kareler soyulmuştu. Havada ağır bir misk ve toprak kokusu vardı. Lavabonun ve pencere çerçevelerinin etrafındaki koyu renkli çizgilere bakılırsa burası küfle kaplanmıştı.

Natalie'nin gülümsemesi soldu. Güneş gözlüklerini kafasına geçirdi ve etrafına bir göz attı. "Ah."

NATALIE

I titremesini engellemek için alt dudağımı ısırdım. Burası pek de beklediğim gibi bir yer değildi. Bu kadar uzağa sadece kaçmak için gelmemiştim.

Teksas'a ağlayarak dönmek. Birkaç halı ve biraz el emeği büyük bir fark yaratır.

Bakışlarım Hunter'a dönene kadar duvarlardaki çatlakları ve tavandaki lekeleri atlayarak odanın içinde dolaştı. İlk dairemi gördüğüm için dikkatim o kadar dağılmıştı ki, Gremlin'i sandığında taşıdığını tamamen unutmuştum.

"Ah, . İzin verin onu sizden alayım. Muhtemelen tuvalete gitmesi gerekiyordur." Hunter sandığı yere bıraktı ve ben de mandalını açtım. "Hey, Dostum. Hadi seni dışarı çıkaralım."

Gremlin özgür olmanın heyecanı ile küçük daireler çizerek zıplıyordu. Cebimden tasmağını çıkardım ve tasmağına taktım.

"Kamyonunuza dönerken gidecek bir yer bulmasına izin vereceğim. Eşyalarımı ne kadar çabuk alırsam, sen de beni kurtarmadan önce yaptığın işe o kadar çabuk dönebilirsin."

Hunter elini alnına götürdü ve başını salladı. "Seni burada bırakmamın imkânı . Burası güvenli değil."

"Benim için endişelendiğin için çok tatlısın ama iyi olacağım." Mabel Teyzemin bana verdiği biber gazı çantamdaydı ve Gremlin herhangi bir güvenlik alarmından daha iyi olabilirdi. Her şeye karşı havlayıp dururdu. "Dünyadaki en iyi bekçi köpeğine sahibim."

Gremlin koruyucu cesaretini gösterircesine yeri kokladı. Biraz keşfetmesine izin vermek için tasmaını biraz gevşettim. Beni mutfığa doğru çekti ve lavabonun altındaki dolabın kapağını tırmalamaya başladı.

"Hadi, Grem, dışarı çıkalım." Tasmaını nazikçe çektim ama yerinden . Küçük olabilirdi ama kararlı olduğunda kendi başının çaresine bakabilirdi.

"Belki de lavabonun altından bir koku alıyordur." Hunter mutfığa girdi.

"Kontrol edeceğim." Eğildim ve dolabın kapağını açtım.

Tüylü bir hayvan çılgık atıp üzerime saldırdı. Gremlin'in tasmaını düşürdüm ve mutfaktan oturma odasına geçiş parçasına takıldım. Hunter bana doğru uzandı ve ben ona doğru yuvarlanırken kolumu tuttu. Gremlin yarattığı daire boyunca kovaladı ve doğruca ön kapıdan çıktı.

Hunter'ın yontulmuş vücudu karşısında ezilmenin nasıl bir his olduğunu düşünecek vaktim yoktu. Bebeğim vahşi bir hayvanın peşinden koşarken olmazdı.

"Gremlin'i yakalamalıyız."

Hunter beni ayağa kaldırdı ve ön kapıdan çıkarak gözden kayboldu.

Açık kapıya doğru sendeleyerek ilerledim ve tam zamanında Hunter'ın kompleksin önündeki işlek yola doğru koştuğunu gördüm. Kornalar çaldı, lastikler gıcırdadı ve Hunter havaya uçarak neredeyse ona çarpacak olan küçük bir hatchback'in üzerinden atladı. Benim yüzümden yaralanırsa kendimi asla affetmezdim.

Peki köpeğim neredeydi? Belki de Kaliforniya'ya gelmek bir hataydı. Büyük bir hata.

Gözyaşlarım yanaklarımdan nehirler halinde akmaya başladı. Sonra Hunter duran arabaların ortasında ayağa kalktı. Başının üzerinde bir şey tutuyordu. Gremlin! Şu küçük sümüklü. İkisi de iyi görünüyordu. Göğsümün duvarlarını sıkkan mengene gevşedi ve derin bir nefes aldım. "Şimdi, bana inanıyor musun?"

Burası senin için güvenli değil." Hunter yürüdü

Gremlin'i kucağına alarak bana doğru geliyor.

"Ne oldu? Sen iyi misin? O iyi mi?" Köpeğime uzanırken ağzımdan kelimeler dökülüyordu. Yaralanmadığından emin olmak için ellerimi üzerine koymalıydım.

"Ben iyiyim ve köpeğiniz de iyi görünüyor." Hunter onu etti ama Gremlin uzun pembe dilini çenesinde gezdirmeden önce değil.

"Bunun için üzgünüm. Genelde yeni insanlardan hoşlanmaz ama sanırım onun hayatını kurtarmak sana onun en sevdiği insanlar kulübünde bir yer kazandırdı." Koştum parmaklarını Gremlin'in tel tel saçlarında gezdirdi. Küçük göğsünde çarpan nabızı dışında, yaralanmış gibi görünmüyordu.

"Ne şanslıyım." Hunter elini çenesinde gezdirdi.

"Lavabonun altındaki şey neydi? İyice mi?" Ürperdim.

"O bir fareydi. , anahtarını teslim edelim."

"Fare mi? Fare olamayacak kadar büyüktü. Kedi ya da keseli sıçan gibi bir şeydi, değil mi?" Köpeğimden daha büyük farelerin olduğu bir yerde yaşayamazdım. Panik boğazıma kadar tırmandı ve nefes almamı zorlaştırdı.

"Fare olduğuna eminim. Kuyruğunu gördün mü?"

Kuyruk. Omurgamda bir ürperti belirdi. O haklıydı. Bu bir fareydi. Düşünmem gerekiyordu. Belki yeni bir daire bulana kadar bir otelde kalabilirdim.

"Natalie?" Derin sesi beynimdeki sis perdesini araladı. "Ha?"

"Çantanızı dairede mi bıraktınız?" Hunter az önce çıktığımız birimin kapısında duruyordu.

Omzumu kontrol ettim. Çanta yoktu. "Gremlin düşürmüş olmalıyım. alıp geleyim, sonra ofise gidebiliriz."

Başını iki yana salladı. "Gitti."

"Gitti mi? Nasıl?" Yavaş bir daire çizerek etrafımda döndüm ve bir şeyler olduğunu görmüş olabilecek birini aradım. Caddede trafik yeniden başlamıştı ama otoparkta ya da kompleksin açık ortak alanında kimse yoktu.

"Biz köpeğinizi kovalarken biri almış olmalı." Hunter sandığı aldı ve benimle sahanlıkta buluştu. "Burada kalmayacaksın. bu gece."

"Nereye gideceğim ben? Çantanın cüzdanım vardı. Cüzdanımda üzerimdeki tüm nakit para ve hak kazandığım tek kredi kartı vardı. Şimdi ne yapmam gerekiyor?" Olumlu bir tavır takınmaya çalıştım ama darbeler gelmeye devam etti.

"Benimle eve geliyorsun. Ofise uğrayıp daireye ihtiyacın olmayacağını söyleyelim. Ne kadar koyman gerekiyordu?"

Aşağı mı?" Gözlerindeki acıma hissi bana, aileme taşınmak ve kendi başıma yaşamak istediğimi ilk söylediğimde attıkları bakışı hatırlattı.

Kimse yapabileceğimi düşünmedi. Ne onlar, ne de önümdeki dev yabancı.

"İlk ve son ayın kirası artı beş yüz dolar evcil hayvan depozitosu. Ama bu bende var. Bir bulacağım." Sürünerek Teksas'a geri dönmeyecektim. Bir şeyler bulacaktım. Sadece biraz nefes almaya ihtiyacım vardı.

"Al. Gremlin'i al ve arabada bekle. Kapıları kilitle, tamam mı?" Bana anahtarlarını fırlattı ve ben de onları gerçekten yakalayarak kendimi şaşırttım. Belli ki kontrolü elinde tutmayı seviyordu. Dönüp ofise doğru yönelmeden önce benim kamyonete geri dönüp yolcu tarafına geçmemi bekledi.

Atleti ve spor şortuyla yeterince heybetliydi. Ben yapamadım Üniformalı halinin nasıl görünebileceğini hayal ettim. Ne kadar korkutucu görünse de beni korkutmuyordu. Onun etrafında olmak bana tam olarak Tam tersi, güvenli ve korunaklı. Sanki bana bir şey olmasına izin vermeyecekmiş gibi.

Ama ben onun çözmesi gereken bir sorun değildim. Kafamı kuma gömüp Hunter'ın benim için her şeyi düzeltmesine izin vermek ne kadar cazip gelse de, San Diego'ya kontrolcü bir anne babayı, benimle ilgilenmek isteyen bir adamla takas etmek için taşınmadım. bana patronluk taslardı. Teksas'taki herkese bir şey yapmak için yola çıktığımda bunu başarabileceğimi gösterecektim.

Bu süreçte beni kıracak olsa bile.

AVCI

"H İşte geldik." Dairemin önüne ve motoru durdurdum. Fazla bir şey değildi ama benimdi.

Natalie ön camdan benim evime baktı. "Otelde kalmamı istemediğine emin misin?"

İşleri koyana kadar benim evimde kalmasında bir sakınca görmediğimi ona defalarca belirtmiştim. Fazla parası olmadığı izlenimine kapılmışım ve onu öylece bir yerde bırakamazdım. Mama Mae beni asla affetmeyeceği gibi, ona bir şey olursa kendimi suçlardım.

"Önemli bir olsaydı teklif etmezdim." Benim tek endişem uyku durumuydu. Benim dairemde bir yatak odası ve bir büyük boy yatak vardı. Yatak odasını o alabilirdi ama yine de üst üste yaşayacaktık. Takımımındaki erkeklerle aynı odayı paylaşmayı sorun etmiyordum ama biz erkektik.

Daha önce hiç bir kadınla aynı mekânı paylaşmak zorunda kalmamıştım. Ve Natalie gibi bir kadının etrafında olmak beni öldürebilirdi. Tatlı ve yufka yürekliydi, kesinlikle büyüleyici bahsetmiyorum bile. Benim gibi bir adam için birden fazla yönden fazla iyiydi. Onu buradan ne kadar çabuk çıkarırsam, ikimiz için de o kadar iyi olacaktı.

"Bu öğleden sonra etrafı aramaya başlayacağım. Yeni bir yer bulmama yardım edebilecek bir arkadaşın olabileceğini söylemiştin?" Kamyonetten indi ve Gremlin'i yere bıraktı. Hemen etrafı koklamaya başladı, sonra bacağını bahçıvanların diktiği çiçekli çalılardan birinin üzerine kaldırdı.

"Kendinizi evinizde hissedin." Kapıyı açtım ve önce onun ve Gremlin'in girmesini bekledim.

"Bu... güzel."

Sesindeki tereddüt, onun gözünden benim yerimin nasıl merak etmeme neden oldu. "Neyin var?"

"Hiçbir şey." Bana doğru döndü, kaşları kalkıktı. "Sadece son derece, um, nötr?"

Bilgisayar çantasını şık krom mutfak sandalyelerinden birine bıraktım. "Nötrün nesi var?"

"Nötr harika. Siyah ve gri hemen hemen her şeyle uyumludur."

Bunu söyleyebilirdi ama ben onun bu işlerden hoşlanmadığını söyleyebilirdim. Rengârenk kıyafet seçimine bakarak evinin nasıl görüneceğini tahmin edebiliyordum. Muhtemelen altmış dört paket boya kalemi atılmış gibi.

"Şey, hoşuma gitti. Ben tarafsız bir adamım."

Geri kalan eşyalarını içeri taşıdım ve oturma odamın duvarına yerleştirdim. Gremlin siyah deri koltuğuma atlayıp kendini evinde gibi hissetmeden önce tüm süpürgelikleri koklayarak zaman geçirdi.

"Mobilyaların üzerinde olmaz, dostum." Onu kucağıma aldım ve tekrar yere bıraktım.

"Bunun için üzgünüm. Onu kanepeden uzak tutacağım." Natalie dizüstü bilgisayarını çıkardı ve masanın üzerine koydu. "Wi-Fi bağlantınıza girip bir yer aramaya başlamamın sakıncası var mı?"

"Devam et." Wi-Fi şifremi söyledim ve bağlandığından emin oldum.

"Yiyecek bir şey ister misin? İçecek bir şey?"

"Zorlamak istemiyorum. Belki bir bardak su? Sonra da ben gününü mahvetmeden önce ne yapıyorsan onu yapmaya devam edebilirsin." Ekrana kaşlarını çatarken parmakları klavyenin üzerinde geziniyordu.

Buzdolabından ona bir şişe su aldım ve masanın üzerine koydum. "Ben duşa giriyorum. Öğleden sonra gitmek her yere seni götürmekten mutluluk duyarım."

Başını kaldırıp bana baktı, kaşlarının arasında bir kırıksıklık vardı.

"Teşekkür Hunter. Bana yardım etmek için yaptığın her şeyi gerçekten takdir ediyorum."

Bana bir tür kahramanmışım gibi bakması, antrenmandan sonra içtiğim protein karışımının midemde dönüp durmasına neden oldu.

"Dediğim gibi, önemli bir şey değil. Birazdan döneceğim."

Dikkatini bilgisayarına verdi ve ben de yatak odasına yöneldim. Uçuşumu gerçekleştirmek için artık çok geçti.

Natalie benim mahsur kaldı. Evimi değiştirmek zorunda kalmaya alışmıştım. Son dakikada vites değiştirmek. Bazen ekibim toparlanıp göre ve çıkmamız gerektiğinde bir saatten fazla haber alamazdı, bu yüzden planları değiştirmeye alışmıştım.

Yine de Meksika gezisini iptal etmekten nefret ediyordum. Yıllar sonra ilk gerçek tatilim olacaktı. Natalie'yi kendi evine yerleştirdikten sonra, şehir dışına çıkıp kendime birkaç gün ayırmak için hâlâ zamanım olabilirdi. Bu her zaman kafamı rahatlatırdı.

Duşta sabunlanırken düşüncelerim Natalie'ye döndü. Yakışıklı bir kadındı. Hayır, muhteşem bir kadındı. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve evden ilk ayrıldığım zamanlardaki halimi hatırlatıyordu. İlk tanıştıgımızda bana verdiği gülümsemeyi hayal ettim. Dolgun pembe dudaklarının nasıl kıvrıldığını, sonra düşmesini engellediğimde göğsünün kıvrımının bana nasıl baskı yaptıgını. Ellerimin onun kalın kalçalarını kavradığını ve dilimin onunkilere srtndğn hayal ettim.

Elimi sikimin üzerinde gezdirdim, onun yerine narin ellerinin beni kavradığını hayal ettim. Hay sikeyim. Bir elimi fayans duvara dayadım ve yumruğumla sikimi pompaladım. Kendimi yan odadaki kadını hayal etmek yanlıştı ama siktir et, işimi tek başıma halletmek, günün geri kalanında ona bu kadar yakın olduğum için yarım yamalak dolaşmaktan daha iyiydi.

Sertçe , sonra arzumu yok edeceğini umarak suyun altında durdum. Natalie'nin ihtiyaı olan son şey benim onun için bir oyun oynamamdı. Böyle bir şey olamazdı. Ben bu işe bulaşmadım ve o da yarım yamalak bir şeye razı olmayacak bir kadına benziyordu. Onu dairemnden ne kadar çabuk çıkarırsam, ikimiz için de o kadar iyi olacaktı.

NATALIE

I Başımı ellerimin arasına aldım. Kredi kartımı iptal ettirmiştim ve bütün öğleden sonra internette gezinmişim ama kalacak tek bir yer seçeneği bile bulamamıştım.

Kal. Hunter hayvan depozitomu geri alabilmişti ama kira kontratımı bozduğum için hâlâ ilk ve son ayın kirasını ödememiştim, bu da bir hafta sonra başlayacağım işteki ilk maaşımı alana kadar yaklaşık bin beş yüz dolarım olduğu anlamına geliyordu. Ayrıca, arabamı tamir ettirmenin ne kadara mal olacağı konusunda hiçbir fikrim yoktu. Eğer kısa sürede bir çözüm bulamazsam, ailemi arayıp beni idare etmeleri için biraz para istemek zorunda kalacaktım.

"Nasıl gidiyor?" Hunter verandaya açılan sürgülü cam kapıdan içeri adım attı. Gremlin'i yürüyüşe çıkarmıştı.

"İyi değil. Ayak fetişini tatmin etmek için haftalık pedikür yapmasına izin verecek bir ev arkadaşı bir adamla aynı evi paylaşmak istemiyorsam, henüz bir şey bulamadım."

Hunter'ın gözleri kısıldı ve burnunu kırıştırdı. "Bunu ciddi ciddi düşünmüyorsun, değil mi?"

"İlanına cevap vermeyi ve en azından rengini seçip seçemeyeceğimi sormayı düşündüm. Düzenli bir pedikür o kadar da kötü bir şey olmayabilir."

"Dizüstü bilgisayarını kapat. Bir molaya ihtiyacın var." Gremlin'in tasmağını çözdü ve girişteki dolabın içine astı.

"Yapamam. Uyuyacak bir yerim yokken olmaz."

"Benimle yatıyorsun." Arkasını döndü, yanakları pembenin en hafif tonuyla kızarmıştı. "Yani, bu gece burada kalabilirsin. Sen yatak odasını al, ben de kanepede uyurum."

Göğsüm sıkıştı. "Bunu yapmana gerek yok. Ben zaten senin cömertliğinden yararlandım-"

". ama, San Diego'daki ilk geceni içeride tıklıp kalarak geçirmeyeceksin. Okyanusu görmek istemiyor musun?"

Okyanus. Evet. Derin bir nefes aldım ve kendime bunun sadece bir gece söyledim. Burada daha fazla kalmama dayanamazdı. Dairesini düzenleyişinden zıt kutuplarda olduğumuzu anlayabiliyordum. Her şeyin bir yeri vardı. Baharatlarını bile alfabetik sıraya dizmişti. Bunu o duştaiken mutfak çekmecelerine baktığımda .

"Tamam. Okyanusa bir göz atalım." Masadan kalktım. İki gündür araba kullandığım ve bilgisayar başında saatler geçirdiğim için bacaklarım kaskatı kesilmişti. "Üstümü değiştirmek için banyonuzu kullanmamın bir sakıncası var mı?"

"Yatak odasını kullan. Bavulunu çoktan oraya taşıdım. İstedğin kadar " Kanepenin köşesine oturdu ve televizyonu açtı.

Daha önce eşyalarımı koyduğu yere baktım, ama gitmişlerdi. Ben San Diego bölgesindeki kiralık mülk eksikliğine dalmışken onları yatak odasına taşımış olmalıydı. Yatak odasına girdim ve hemen onun kokusuyla sarmalandım. Mmm. Derin nefes alarak havayı ciğerlerime çektim. Bir erkek gibi kokuyordu. Bunu tarif etmenin başka bir yolu yoktu. Kullandığı kokulu vücut yıkayıcısı ya da kolonya her neyse hormonlarımın şalterini indirmişti. Kendimi bir buluta sarmak ve bana ne isterse yapmasına izin vermek istiyordum.

Sahip olduğu her şeyin bu kadar güzel kokup kokmadığını merak ederek yorganını koklamak için eğildim. Hunter kokusunun belli belirsiz bir izi burnumu gıdıkladı. Yastığı elime aldım ve yüzüme tuttum. Koku orada daha güçlüydü. Yastığı burnuma sürterek derin derin içime çektim.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" Sesi koklama festivalimi böldü.

Donakaldım, yastık yüzümü maskeliyordu. "Hayır. Sadece ne tür yastıklarınız olduğunu görmek için kontrol ediyordum."

"Alerjiniz mı var?"

"Um, evet. Emu tüylerine alerjim var." Bu da ne? Emu tüyü mü? Bu da nereden çıktı? Yastığı yavaşça indirdim ve tekrar yerine koydum. yatağa. Ona bakma riskini göze almamın imkânı yoktu. Yanaklarım şimdiden ısınmaya başlamıştı.

"Burada emu tüyü yok." Yatağın bir havlu ve el bezi koydu. "Hızlı bir duş almak istersen havluya ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

"Teşekkür ederim," diye ciyakladım.

"Bir değil." Kalın halı ayak seslerini bastırıyordu ama kapıya doğru geri çekildiğini anlayabiliyordum.

Yukarı baktım, odadan çıkarken sırtını yakaladım. Emu tüyleri. Vay be. Kendimi daha da utandırmadan önce toparlamam gerekiyordu. Hunter beynimi kısa devre yaptırdı. O benim olmadığım her şeye sahipti: baskı altında sakin, disiplinli, düzenli ve çok yakışıklı.

Bir düşün kafamı dağıtabileceğini düşünerek havluyu ve el bezini aldım, sonra yatak odasının kapısını kapatıp kilitledim. Havluyu koklamamaya çalıştım, gerçekten. Ama aynı kokuyu taşıyıp taşımadığını kontrol etmeden durmam mümkün değildi.

Öyle oldu.

Hunter bekâr evini külot eritici feromonlarla falan donatmış gibiydi. Her neyse, direnmek zorundaydım. En son İhtiyacım olan şey bana ne yapacağımı söyleyen otoriter bir askerdi. Teksas yaz güneşinde bir asfalt parçasından daha sıcak olsa bile.

AVCI

I Natalie yatak odamdan çıktığında gözlerimi ondan alamadım. Üzerinde vücudunu vurgulayan kısa bir güneş elbisesi vardı, Saçları parlak dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu. Askılı bluzu boynunun arkasından bağlanmış ve derin bir "V" şeklinde dalgalanarak muhteşem göğüs dekoltesini ortaya çıkarmıştı. Duştaki oyun öncesi aktivitelerim sayesinde, ona azgın bir şekilde sertleşmeden bakabildim.

"Hazır mısın?" diye sordum.

"Nereye gideceğimizi söylemedin, o yüzden ne giyeceğimi bilemedim."

"Sahilde en sevdiğim yerlerden birinde bir şeyler atıştırırız diye düşündüm, sonra da ayak parmaklarını okyanusa daldırabilirsin. Yolculuğundan sonra muhtemelen yorgunsundur, bu yüzden seni erken yatman için geri getireceğim."

Gülümsedi, sonra eliyle bir esnemeyi örttü. "Kulağa harika geliyor. Gitmeden önce Gremlin'i dışarı çıkarmam gerekiyor."

"O da bizimle gelebilir." Dolaptaki köpek tasmağını ona uzattım, sonra kapıyı açtım ve önce onun gitmesini işaret ettim. Sunnie's'ten bir şeyler alır, sonra da Sunset Cliff'e gidip güneşin ufukta kayboluşunu izleyebileceğimiz bir yer bulurduk.

Natalie restorana giderken palmiye ağaçlarının yüksekliğinden iyi beslenmiş martıların büyüklüğüne kadar her şeye kaldı. Tonlarca fotoğraf çekti ve yanından geçtiğimiz herkese gülümsedi. Genelde bunu Böylesine neşeli bir mizaca sahip birinin etrafında olmak rahatsız ediciydi, ama onun iyi ruh hali bana da biraz bulaştı. Hatta kendimi yabancılara gülümserken yakaladım, daha önce hiç yapmadığım bir şeydi bu.

Gremlin'le çok hızlı yürüyemiyorduk, çünkü durup her şeyi kokluyordu. Bir somun ekmekten daha büyük değildi ama büyük bir tavrı vardı. Natalie tasmayı tutmasına rağmen, köpek açıkça kontrolü elinde tutuyordu.

Sonunda restorana vardık. Paket servis için çeşitli tacolar sipariş ettim, ardından kayalıklardan gün batımını izlemek için yola koyulduk.

Natalie'nin ayağındaki sandaletler, bir grup kayanın üzerinden tırmanmak yerine alışveriş merkezinde gezinmek için daha uygundu. Tökezlemesini istemediğim için ona elimi uzattım. Dokunuşu uzuvlarımda elektriklenmeye yol açtı. Çekiciliğimi görmezden gelmeye çalışmak buraya kadarmış. Eli benimkinde çok narin ve yumuşaktı.

"Burada durmak ister misin?" En sevdiğim kaya biraz daha uzaktaydı ama onu zorlamak istemedim.

"Burası iyi bir yer mi?"

"Buralarda her yer iyi bir noktadır." Yanımızda getirdiğim sırt çantasından bir plaj havlusu ve düz bir kaya parçasının üzerine serdim.

"Teşekkürler." Oturdu ve hemen ayakkabılarını çıkardı. "Keşke akşam yemeği ismarlamama izin verseydin. Gününü mahvettiğim için en azından bunu yapabilirdim."

Bir kıkırdama neredeyse kaçıyordu. Savaş bölgelerine ve cehenneme doğru görevlere gönderilmiştim. Muhteşem bir kadını günümü mahvetmeye değmezdi. "Günümü mahvetmedin, Natalie."

"Oh, yani yol kenarında mahsur kalmış kadınları kurtarmak için her şeyi bırakmayı düzenli bir alışkanlık haline mi getirdin?" diye alay etti.

Mama poşetini açtım ve ona bir kap uzattım. "Sadece gazlı köpeklerle seyahat edenler."

"Bunun için üzgünüm. Gremlin El Paso'nun dışında tarçınlı meyan kökü yemiş. O zamandan beri midesi biraz hassas." Kapağı kaldırdı ve derin bir nefes aldı. "Mmm. Bu çok lezzetli kokuyor."

guruldayınca bir sonraki kaba uzandım. "Guacamole'lerini deneyene kadar bekle. En iyisidir. Her gün taze yapılıyor."

"Nefis. Avokadoya bayılırım ama annem nefret ettiği için evde neredeyse hiç yemezdik. Senin en sevdiğin yemek ne?" Balık tacolarından birini ısırdı ve gözlerini kapattı.

"Sahilde taco yemekten iyisi yoktur." yemeğinin tadını çıkarmasını izlemekten o kadar keyif alıyordum ki henüz kendi yemeğimden bir ısırık bile almamıştım.

"Evet, ama Mama Mae'nin senin için yaptığı ve sana evini hatırlatan bir şeyler olmalı. En sevdiğin rahat yemek hangisi?"

Başımı arkaya eğdim ve büyük evde Mama Mae'nin yemek pişirdiği ve tüm kardeşlerimin uzun mutfak masasının etrafında toplandığı akşam yemeği saatini düşündüm. "Tava mısır ekmeği."

Burnu kırıştı. "Mısır ekmeği mi?"

"Evet. Fırından yeni çıkmış, tereyağı ve bal damlıyor." Elimi karnımın üzerinde gezdirdim. "Bununla koca bir öğün yapabilirim."

Gremlin'e küçük bir parça tortilla uzattı. "Biliyor musun, beklediğim gibi değilsin."

"Bu da ne demek oluyor?" İşimi yaptığım sürece başkalarının hakkımda ne düşündüğü hiç umurumda olmazdı. Cevap vermesini beklerken karnım sıkıştı. Onun fikri önemliydi.

En iyi nasıl cevap vereceğini düşünüyormuş gibi başını eğdi. "Mabel Teyze bana Mama Mae'den numaramı oğullarından birine vermesini isteyeceğini söylediğinde, senin evde tanıdığım çocuklar gibi olacağını düşündüm. Ama sen değilsin, sen..."

Ne merak ederek bekledim. Boşlukları doldurmak için aklıma birkaç kelime geldi: soğuk, mesafeli, duygusuz. Bunların hepsi geçmişte çıkmayı denediğim bazı kadınların beni tanımlamak için kullandıkları kelimelerdi.

"Çok."

"Güzel mi?" İngiliz dilindeki onca kelime arasında bunu beklemiyordum. Bu kelimenin benimle ilişkilendirildiğini hiç .

"Ne? Kibar olmak iyidir."

Derin bir kahkaha attım. "İyi olmak sıkıcıdır." Belki de komutanımın benimle sürekli dalga geçtiği gibi yaşlı bir adama dönüşüyordum.

"Güzel olmak sıkıcı değildir." Elini koluma koyduğunda gülümsemesi . "İyi insan güvenilir, sadık ve naziktir. Eğer dünyada daha fazla iyi adam olsaydı, kesinlikle daha iyi bir yer olurdu."

Bu kadın. Lanet olsun. etkisini nasıl anlamlandıracağıma hiçbir fikrim yoktu. Sadece görünüşü değildi. İçimde derinlerde bir yerde ondaki bir şeyi tanıyan bir şey vardı.

Hayatımda bir kez olsun, başkası için bir şey olmak istedim.

Siktir et, iyi biri olmak istedim.

NATALIE

M Belki de yirmi dört saatten fazla bir süredir otomattan bir şey yemediğim içindir.

Pasifik Okyanusu'nun üzerinde güneşin batışını izlerken balık tacosu yemek beş yıldızlı bir yemek gibi geldi. Taco'lar çok lezzetliydi ama duygularımın ağzıma tıktığı yemekten çok yanımda oturan adamla ilgili olduğunu kendime itiraf etmeye hazır değildim.

Beklediğim gibi biri olmadığını söylediğimde doğruyu söylemişim. Gerçi dürüst olmak gerekirse, sanırım onun nasıl biri olacağını düşündüğümünden tam olarak emin değildim. Lisede ve üniversitede çıktığım erkekler bana ya bir ya da iki gece iyi vakit geçirebilecekleri biri olarak bakmış ya da hiç bakmamışlardı. O pisliklerden bazıları uzun süredir olumlu bir vücut imajı geliştirmeye çalışıyordum.

Ama Hunter bana gerçek bir insanmışım gibi baktı. Büyük göğüslerim ya da geniş kalçalarım hakkında tek bir laf etmemişti. Bana baktığında, gözlerinde evdeki çocuklar gibi tiksinti görmüyordum. İyi kalpli ve Rio Grande nehri kadar geniş bir koruyucu çizgisi olan bir adam gördüm. İçinde büyüdüğüm zehirli ortamdan uzaklaşmanın akıl sağlığıma yardımcı olacağını ummuştum. Şimdiye kadar çok iyiydi. Ve bu süreçte yeni bir arkadaş edinmişim. Yirmi yılını geçirmiş gibi görünen bir adamdan boş umutlar beslemiyordum.

günde üç saat spor salonunda beni çekici bulurdu, ama en azından bana gerçek bir insan olarak bakardı.

Yemeğimizi bitirdik ve suyun üzerinde gerçekleşen renkli gösteriyi izlemek için dirseklerimin üzerine yaslandım. Teksas'ta gökyüzü oldukça güzeldi.

Etkileyiciydi ama açık ovalarda izlediğim gün batımlarının hiçbirisi güneşin okyanusun ardında batışını görmekle kıyaslanamazdı. Parlak pembeler ve pembe kırmızılar, gün geceye karışırken yerini derin mavilere ve morlara bırakıyordu.

Yanımdaki adama bir göz . Gün batımının her anına tanıklık etmeye o kadar niyetli görünüyordu ki, onu izlediğimi fark ettiğini bile düşünmedim.

Ta ki bakışlarımla buluşmak için dönene kadar. "Ne düşünüyorsun?" "Çok güzel."

"Elbette öyle."

"Buraya sık sık gelir misin?"

" geldiğinde sık. Gerçi en son ne zaman bu kadar muhteşem bir gün batımı gördüğümü hatırlamıyorum." Gözlerinin kenarları yumuşadı.

"yaşıyor olsaydım, her buraya gelirdim. Gelmemek için fazla şaşırtıcı." Bir pişmanlık duygusu göğsümü sıkıştırdı. Asla bir ev satın alamayacaktım. Okyanusa yakın bir yer. Bu öğleden sonra yaptığım araştırmaya bakılırsa, sınırlı bütçem sayesinde yeni ofisime bir saatlik mesafede bir yer bulsam iyi olacak.

Hunter kalkmama yardım etmek için elini uzattı. "En azından şimdilik yakınlarda yaşıyorsun."

"Bu konuda." Ayağa kalktım ve ona baktım. Çenesindeki her bir bıyığı görebiliyordum. Çoğu koyu kahverengiydi ama arada birkaç gri bıyık da vardı. Bu onu daha da çekici kılıyordu. "Arkadaşın herhangi bir öneriyle döndü mü?"

Başını iki yana salladı. "Henüz değil. Yılın garip bir zamanı olduğunu söyledi. Üniversite öğrencileri yakında mezun olacak, bu yüzden kiralık mülk envanteri

önümüzdeki birkaç ay içinde artacak."

Önümüzdeki birkaç ay mı? O kadar bekleyemezdim. Onun evinde bir gece geçirmek bile beni beleşçi gibi hissettiriyordu. O haklıydı. Çok yorulmuştum. Şu anda geleceğim kasvetli görünüyordu ama yarın yeni bir gündü. İyi bir gece uykusundan güç alarak, ayak fetişisti adamın yanına taşınmak zorunda kalsam bile bir şeyler bulabilirdim.

Eşyalarımızı topladık ve neredeyse onun evine dönüyorduk ki telefon çaldı. Harika, annem ve babam görüntülü sohbet etmek istiyorlardı. Bir yabancıнын telefonunda ne yaptığımı açıklamamın imkânı yoktu.

"Annem ve babam. bir sakıncası var mı?" Ben sordum.

"Devam et. O kadar sessiz olacağım ki burada olduğumu bile anlamayacaksın." Radyoyu kapattı ve yola odaklandı.

Aramalarını görmezden gelebilmeyi isterdim ama cevap vermezsem tekrar deneyeceklerdi. "Selam. Ben de sizi birazdan arayacaktım."

"Senin için endişelendik tatlım. Yolda her gün arayacağını ama bugün senden haber alamadık." Babamın sesindeki endişeyi duymak kalbimin üzüntüyle sıkışmasına neden oldu.

"Kusura bakma baba. Gerçekten çok yoğun bir gündü." Duygusallaştığımı görmemesi için başımı Hunter'dan uzak tutmaya çalışarak pencereden dışarı baktım.

"Natalie Christine, senin için çok endişelendim. San Diego'ya gidebildin mi?" Annem sordu. Sesinde endişeden çok öfke vardı. İşte bu ailemle her zaman olduğu gibi.

"Elbette. Aramalıydım ama yerleşmekle o kadar meşguldüm ki." Bu tam olarak yalan sayılmazdı. Yerleşmeye çalışmakla meşguldüm. Henüz yerleşecek bir yerim olmadığını bilmelerine gerek yoktu.

Ya da arabamın bozulduğunu. Ya da cüzdanımın çalındığını.

Ya da geceyi yeni tanıştığım bir adamla geçirmeyi planladığımı. "Güzel. Kapılarınızı kilitli tuttuğunuzdan emin olun. Bir haber gördüm. San Franciscoda köpeğini işemeye götürürken saldırıya uğrayan bir kadınla ilgili. Biber gazını her zaman yanında taşı. Anladın mı?"

Anneme San Francisco'nun yüzlerce mil uzakta olduğunu söyleme zahmetine girmedim. Bunun yerine telefonu kulağıma daha sıkı bastırdım, Hunter'ın annemin benimle bir çocuk gibi konuşmasını duymasını istemiyordum. "Tamam anne."

"Neden görüntülü konuşamıyorsunuz? Yeni görmek istiyoruz," dedi annem. "Ve o kadının elli bin dolar kaybetmesiyle ilgili gönderdiğim e-postayı aldınız mı?"

Sadece greyfurt yiyerek kilo mu vereceksin? Plajda etrafın insanlarla çevrili olacağına göre bunu denemek isteyebileceğini düşündüm."

"Henüz e-postalarımı kontrol etmedim ve sana dairemi göstermeden önce işleri yoluna koymak istiyorum." Diyet yorumum yüzünden utançtan yanaklarım yanıyordu. Hunter'ın duymamış olmasını umarak telefonu kulağıma daha sıkı bastırdım.

Uzandı ve elimi tuttu. Parmaklarını benimkilere dolayarak cesaret verici bir şekilde sıktı.

Şimdi bakamazdım ama destek olmak istediğini bilmek beni daha da duygulandırdı. "Seni birkaç gün içinde arayacağım, tamam mı?"

"Seni seviyoruz tatlım," dedi babam.

"Ben de seni seviyorum. İkinizi de." Pes etmeden ve onlara her şeyi anlatmadan önce telefonu kapattım. Hayatımda ilk kez kendi başıma ayakta durmak istiyordum. Evden bu kadar uzakta bir aydan fazla dayanamayacağımı düşünüyorlardı ve ben de umutsuzca onlara ve benden şüphe eden herkese yanıldıklarını kanıtlamak istiyordum.

"İyi misin?" Hunter sordu. Yüzünde herhangi bir sempati görmeye dayanamayacağımı biliyormuş gibi gözlerini yoldan ayırmadı.

"Evet. Onlara ne olduğunu anlatmak istemiyorum. Sadece endişelenirler ve eve dönmem için beni suçlamaya çalışırlar."

Elimi bırakabilirdi ama bırakmadı. Başparmağı parmak eklemlerime sürtündü ve bu küçük jest kendime olan güvenimi artırdı. Hunter gibi biri yanımda olduğu için minnettardım. En azından şimdilik.

AVCI

H Natalie'nin ailesiyle yaptığı konuşmayı dinlediğimde, gece boyunca ihtiyacı olan şeyleri aldığından emin olduğum için aklımdan çıkmadı. I

onun sesini aklımdan çıkaramıyordum. Gün boyunca yaşadığı her hayal kırıklığını gülümseyerek karşılamıştı. Yine de evden gelen bir telefon onu gözyaşlarına boğdu. Olayları farklı ele alıyor olabilirdik ama ikimiz de kendi geleceğimizi inşa etmek için büyük umutlarla evden ayrıldık. Ben Teksas'tan ilk ailemin beni rahatsız eden anılarından uzaklaşmak için ayrıldım. Natalie'nin de kendine göre nedenleri vardı ve her ne olursa olsun ona yardım etmek istiyordum.

Kanepeye uzanıp ayaklarımı kenara sarkıttığımda gözlerimi kapattım ve uykuya dalmaya çalıştım. Onu aklımdan çıkaramıyordum. Her zaman fiziksel ihtiyaçlarını kalbinden ayrı tutan bir adam olmuştum ama Natalie'nin yanında olmak onu göğsüme yakın tutma ve koruma isteği uyandırıyor.

Fiziksel çekimden daha fazlasıydı. İçimde derinlerde bir yerde onu kendime ait kılma ihtiyacı vardı. Ona bakacak, onu güvende tutacak ve her lanet günün her saniyesinde yüzüne o bulaşıcı gülümsemeyi yerleştirecek kişi olmak.

Başımı salladım. Bu ben değildim. Yuva kurmak, eve, eşe ve çocuklara dönmek hiçbir zaman radarımda olmamıştı.

Diğer erkeklerin bunu yaptığını görmüştüm. Üvey kardeşlerimden birçoğu -kendilerinden başka kimseyi umursayabileceklerini asla düşünmediğim çocuklar- evlenmiş ya da etraflarında bir hayat kuracak birini bulmuşlardı. Ama o hayat bana göre değildi. Natalie'yi ne kadar benim yapmak istesem de hiçbir zaman olmadı ve olmayacaktı.

Kendimi asla işe yaramayacağına ikna etmeme rağmen yine de uyuyamadım. Saatlerce dönüp durduktan sonra nihayet . Koşuya çıkmam ya da üsteki spor salonuna gitmem gerekiyordu. Yatağımdaki güzelliği aklımdan çıkaracak bir şey.

İşte o zaman onu duydum.

Kapalı yatak odamın kapısının arkasından boğuk sesler geliyordu. Sanki ağladığını duymayayım diye yüzünü yastığıma gömmüş gibiydi.

Kapıyı çaldım. "Natalie? İyi misin?" Sessizleşti.

"Natalie?"

Gremlin kapının arkasında inledi.

"Köpeği dışarı çıkarmak için kapıyı açacağım." Kapıyı araladım ve Gremlin kıcını kıpırdatarak ve kuyruğunu son sürat sallıçeri girdi.

"Özür dilerim. mı seni?" Sesi çiğdi, sanki saatlerdir ağlıyormuş gibiydi.

"Hayır. Uyuyamadım." Yatak odamın karanlığına girdim.

Komodinin üzerindeki çalar saatimin ışıltısı dışında oda zifiri karanlıktı. "Her şey yolunda mı?"

"Ben iyiyim. Kalkıp Gremlin'i dışarı çıkaracağım. Senin yapmana gerek yok." Yer değiştirdi ve vücudunun çarşafıların üzerinde kayarken çıkardığı ses aletimin dikkatini çekti.

Şimdi yatarken seksi pijamalar giyip giymediğini merak etmenin zamanı değildi. "Sorun değil, yapabilirim."

"Hayır, gerçekten." Kapıyı hedeflemiş olmalıydı ama yerine bana doğru yürüdü ve başının tepesi çeneme çarptı. "Ooof."

İçgüdüsel olarak ona doğru uzandım. Bir elim omzuna dolandı.

Diğeri biraz daha alçak ve çok daha yumuşak bir şeye çarptı. "Oh lanet

olsun. Özür dilerim." Elimi geri çektim, az önce avuçladığımı fark ettim göğsünü. Aletim ağladı ve tekrar yapmak için yalvardı.

"Bu benim hatam." Elini uzattı ve eli çıplak göğsüme geldi. "Sen çıplak yatan adamlardan değilsin, değil mi?"

Kıkırdadım, avucunun çıplak tenimde bıraktığı hisle dikkatimi dağıtmaya çalışıyordum. "Yatak odamı bir gecelik misafirime devrettiğimde değil."

"Özür dilerim. Sana doğru yürümek istememiştim." Ağlamaktan sesi çiğ çıkmıştı.

Vücudumdaki her hücre geri adım atmam için beni uyardı ama ikimiz de hareket etmedik. Kokusu etrafımı sarmıştı. Burada yeni bir bölgeye giriyorduk.

Mama Mae'nin en iyi arkadaşının yeğeniyle keşfe çıkmaya hiç hakkım yoktu. Ama çok güzel kokuyordu. Ve dokunuşu sikimi harekete geçirmeye hazırdı.

"Natalie..." Kolundaki tutuşumu gevşettim. Kendimi kontrol etmek benim için hiçbir zaman sorun olmamıştı. Orduda geçirdiğim on iki yıl bana disiplini ve itidalli olmayı öğretmişti.

"Hunter..." diye iç çekerek adımı söyledi.

Nefesi boğazıma değiyordu ve tek düşünebildiğim onu öpmenin ne kadar iyi hissettireceği idi. Dilimi onunkiyle karıştırmak. Elimle onun tümseğini avuçlamak. Sikimin üzerine boşalmasını sağlamak.

"Yatağına dönmene izin vermeliyim." Vücudumun onunkinin içinde erimek rağmen, o benim için fazla iyiydi. Benim gibi bir erkek kabuğundan daha iyisini hak ediyordu.

"Uyuyamıyorum." Alnını göğsüme yasladı. Ona bu yakın olmak sarhoş ediciydi. Kokusuyla sarhoş olmuştum, dokunuşuyla sarhoş olmuştum, onu sahiplenme ihtiyacıyla aklımı kaçırmıştım.

Gözlerimi kapattım ve şampuanının kokusunu içime çektim. "Şu anda seni öpmek için her şeyimi verirdim."

"O zaman yap," diye fısıldadı.

Elimi boynunun arkasına geçirip ağzını benimkine doğru çekti. Bana kilitlendi, omuzlarımı kavradı ve göğüslerini göğsüme bastırdı. Aletim karnına doğru itti. Öpücüğü daha da derinleştirdim. Mümkün olduğunca çabuk bir şekilde içime alma ihtiyacım doyumsuzdu.

Dili benimkinin yanına kaydı ve boğazının arkasından bir inilti titreşti. Beynim basit bir göreve odaklandı. Yapmak. Onu. Benim yap.

Ellerimi çıplak omuzlarında gezdirdim. Üzerinde ince, ipeksi bir pijama üstü vardı ve askıları o kadar inceydi ki çekiştirdiğimde kopuyordu. Sonra onu yatağıma doğru geriye doğru yürüttüm. Uyluklarının arkası çerçeveye çarptı ve onu nazikçe yatağa yönlendirdim. Sıkıca tutundu, beni üstüne çekti, dudaklarımız bağlantımızı sürdürdü.

Onu ezmek için yanıma döndüm ve elimi beline koydum. Bacağını kalçamın üzerine attı, elleri göğsümde dolaştı, koluma girdi, sakalımı okşadı. Avantaj sağladığıma dair endişelerim varsa bile, leğen kemiğini sikime bastırma şekli bunları sildi.

Yine de hıyar değildim, bu yüzden istediğinin bu olduğunu duymak istedim. "Natalie?"

"Mmm hmm," diye mırıldandı ağzıma karşı.

"Bundan emin misin, bebeğim?"

"Çok eminim." Hareket etti, dikkatini yeniden boynuma odakladı.

tutuyordum. Şimdi, onun da rızasıyla, onu yiyip bitirmeyi planlıyordum.

Elimi kalçasından yukarı doğru kaydardım ve parmağımı şortunun bol bacağından geçirip külotunun içine soktum. Kahretsin, sırılsıklam olmuştu.

Kalçaları kıpırdadı, elime sürtündü. Asla ihtiyaç duyduğu erkek olamayacaktım ama şu anda ona istediğini verebilirdim. Şortunu bacaklarından aşağı çektim, sırılsıklam ıslak külotunu da yanıma aldım.

Aletim gerildi ama beklemek zorundaydı. Önce onunla ilgilenmek istiyordum. Ağzımı boynundan aşağı sürükledim, yumuşak tenini ısırđım ve emdim, bıyıklarımı titreyen etinin üzerinde gezdirdim. Meme ucu dilimin altında sertleşti. Onu ağzımın içine çektim, inlemeleri iniltiye dönüşene kadar dilimi sıkı tomurcuğun etrafında döndürdüm.

Bu kadın benim olamayacak kadar tatlıydı. Çok genç, çok yumuşak, çok her şey.

Bu beni açgözlü bir piç olmaktan alıkoymadı. Göğüslerini öptüm, dilimi aralarında gezdirdim, uyarılmışlığının kokusu burnuma dolarken şekerli tatlı teninin tadına baktım. Daha fazla kendimi tutamadım. Kalçalarını ısırarak bacaklarını omuzlarımla ayırdım. Sonra onu ayırdım ve yeryüzündeki cenneti ilk kez tattı.

NATALIE

U Karanlığın örtüsü altında, dili içime daldı ve beni uçurdu. Sahilde gördüğümüz uçurtmalardan daha yükseğe uçtum.

Tıpkı o uçurtma gibi, içimde oluşan ihtiyaç da düzensiz bir şekilde alçalıp yükseliyor, binmek için yeterince güçlü bir esintiyi yakalamaya çalışıyordu. Hunter klitorisime odaklandı, vücudumu tutan bağ kopana ve ben hiç olmadığım kadar yükseğe uçana kadar şişmiş tomurcuğu emdi.

Mırıldandı, titreşim içimde seken serbest bırakmaya ekstra bir sürtünme katmanı ekledi. Vücudumdaki her hücre en lezzetli şekilde parçalanıyormuş gibi hissederken, kendimi bir arada tutmaya çalışarak çarşaflarını ellerimde sıktım.

"Benim için gel, bebeğim. İşte . Dilimin üzerine."

fazla uçamayacağımı düşündüğümde, bir parmağını kıvırdı ve içeri . Bana tam olarak nereden dokunacağını, ne kadar baskı uygulayacağını, tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyordu. Etrafında paramparça oldum, tamamen kontrolden çıktım. Kalçalarımın arasındaki şiltenin üzerindeki vücudunun ağırlığı kendimi tamamen kaybetmemi engelleyen tek şeydi.

" böyle, Natalie. Bırak gitsin."

Orgazmım buhar gibi geçene kadar peşimi bırakmadı. Kemiksiz, benim Kalçalarım yatağa düştü. Kendimi ayakta tutacak gücüm yoktu. Kafamda tutarlı bir düşünce oluşturacak gücüm . Ne olduğundan emin değildim. Delilik beni o öpücüğü istemeye itmişti ama Hunter beni başkaları için mahvetmişti ve bunu tekrar yapması için sabırsızlanıyordum.

"Buraya gel." Onu kendime çekmek için ellerimi kollarının altına çalıştım. Az önce bana hayatımın en iyi orgazmını yaşatmıştı ve adam

bir karşılığı hak ediyordu. "Senin sıran."

"Sırayla yapmamıza gerek yok. Çok boktan bir gün geçirdin, seni iyi hissettirmek istedim."

Soğuk bir yumruk kalbimi sardı. O beni benim onu istediğim gibi istemiyordu. Geçmişten gelen güvensizliklerim yeniden ortaya çıktı ve kendi içime kapandım.

"var?" Hunter başını yastığın üzerine, benimkinin yanına koymak için kaydı.

"Hiçbir şey," diye yalan söyledim. Beni isteyebileceğini gerçekten düşündüğümü itiraf etmemin imkânı yoktu. kadınla birlikte olabilirdi. Neden Teksas'ın dışına hiç çıkmamış, kalçaları çok geniş ve yeni bir kasabada yardım çağırmak zorunda kalmadan bir gün bile idare edemeyen bir kızla zaman kaybetmek istesin ki?

"Buraya gel." Bir kolunu bana doladı ve beni göğsüne çekti.

Bana yaşattığı inanılmaz orgazmın artçı şokları hâlâ sistemimde dolaşıyordu ama ben kalbimin etrafındaki zırhı güçlendirmeye başlamıştım bile. Beni ele geçirmesine izin veremezdim. Ne kadar çabuk kendi yerimi bulur ve Hunter'ın hayatına devam etmesine izin verirsem, ikimiz için de o kadar iyi olacaktı.

Avcı

BİR ŞEYLER DEĞİŞMİŞTİ. Vücudu bir anda kemiksizden kaskatı kesilmişti. Ne yaptığımı ya da söylediğimi anlamaya çalıştım. Üzgündü ve onu daha iyi hissettirmek istemiştım. Ağladığını duymaya dayanamıyordum. Onu ilk kez tattığımda, gitmesine asla izin veremeyeceğimi biliyordum. Bu kadın benimdi, tamamen . Onu sahiplenmek kendim için koyduğum her kurala aykırıydı ama bunların hiçbir önemi yoktu.

İstediğim tek şey onu ağlatan şeyi aklından çıkarmaktı. Vücudunun ağzıma verdiği tepkiye bakılırsa, oldukça iyi bir iş çıkardığımı düşünüyordum. En azından aramıza bir duvar girene kadar.

Şimdi, kolum ona sarılmış ve o da yanıma sokulmuş olsa da, benden uzaklaştığını hissedebiliyordum.

"Natalie, bebeğim, sorun ne?" "Bir şey yok."

Çenesine dokundum ve hafifçe avucumun içine aldım. "Bana yalan söyleme güzelim. Seni rahatsız eden bir şeyler olduğunu söyleyebilirim. Aramızda yalanlar olamaz yoksa bu iş asla yürümez."

"Asla işe yaramayacak olan ne?" Kendini çekti.

"Bu. Biz."

"Hunter, biz diye bir şey yok."

"Sen neden bahsediyorsun güzelim?" Kalçalarının çeneme çarpma şeklini yanlış mı okumuştum? Ellerini çarşafımdan arasına sokuşunu?

"Muhteşem mi? Bu biraz fazla değil mi de?" Benden uzaklaştı ve yatağımdan çıkmaya başladı.

Ayağa kalktım ve bana neler olduğunu anlatmadan gitmemesi için onu kapıya kadar geçirdim. "Ne oldu bebeğim?"

Kapı aralığını yokladı, eli göğsüme geldi. Elini elime aldım ve dudaklarıma götürdüm.

"değil. Sen beni benim seni istediğim gibi istemiyorsun. Şimdi, buradan çıkabilmem için lütfen hareket eder misin?" Sesi, gözyaşlarını tutmaya çalışıyormuş gibi düzensiz .

Yüzünü görmem gerekiyordu, ben de arkamdaki düğmeyi . Gözleri kırmızıyla çevriliydi ve tepedeki ışığın saldırısına karşı gözlerini kısarak bana baktı.

"Güzel, inanılmaz, inanılmaz kadın, sana bunu düşündüren ne?" Ellerim beline gitti. çıplaktı ve muhteşem göğüslerini örtmek için ellerini hareket ettirdi.

Yere baktı. "Beni istemedin."

O zaman bile sikim kalın ve ağır bir şekilde asılı duruyordu. "Seni istemedim mi?"

Başını geriye eğdi ve gözlerini tavana dikti. "Sonra... bilirsin... Sana da aynısını teklif etmeye çalıştım ama sen beni istemedin. Sorun değil. Herhangi biriyle birlikte olabileceğini biliyorum ve-"

Muhteşem ağzını bir öpücükle kapattım. Bu inanılmaz kadın nasıl olur da kendi değerini bilmezdi? Eğer bana izin verseydi, hayatımızın geri kalanını ona her gün onu ne kadar çok istediğimi göstererek geçirirdim.

Hava almak için ayrıldık. Alnımı onunkine yasladım. "Sakın seni istemediğimi düşünme bebeğim. Senin için çok uğraştım.

Pencereni çaldığım ve o kocaman, güzel gözlerini bana çevirdiğin an. Sana başka bir şey düşündürdüğüm için aptalın tekiyim." Saçlarını yanağından uzaklaştırdım ve alnından öptüm. "Ağlıyordun,

ve seni daha iyi hissettirmek istedim. Kendini kötü hissettiğinde senden faydalanmak istemedim. Bu yüzden seni yatağa yatırıp sikimi içine . Tek sebep bu, tatlım."

Başını kaldırıp bana baktı, gözleri kıpkırmızıydı. "Beni çekici bulmadığını ."

Bu ifadenin saçmalığına gülebilirdim ama ona güldüğümü düşünmesini istemedim. Bunun yerine onu daha da yaklaştırdım. Sikim karnına doğru yerleşti. "Bunu hissediyor musun, bebeğim? Sikim saatlerdir beni öldürüyor. O kadar kötüydü ki duşta seni düşünerek boşaldım ama yine de yetmedi."

Gözleri büyüdü. "Acıyor mu?"

"Cehennem gibi."

dizlerinin üzerine çöktü, gözleri benimkileri tutuyordu. Sonra bol şortumu ben tekmeleyene kadar bacaklarımdan aşağı kaydırıldı. Böylesine güzel bir manzara karşısında sikimin ucunda nem boncukları oluştu. Kapıya yaslandım, dokunuşu için kendimi hazırladım.

Natalie yumuşak eliyle taşaklarımı kavradı ve diliyle sikimin başını yaladı.

Fuuuuuuuuck. Önümde diz çökmüş tatlı mı tatlı kızımı görünce neredeyse dizlerimin bağı çözülüyordu. Saçları vahşiydi, göğüsleri dolgun ve ağırdı, dudakları beni almaya hazırlanıyordu. Eğer kafasında benim için yaratıldığına dair bir şüphe varsa, onu yok edecektim.

AVCI

S Beni ağzına aldı, ilk başta çekingen bir şekilde. O dolgun, mükemmel dudaklarını şaftımın etrafına kapatmasını izlerken neredeyse boşalıyordum. Sonra

Beni içine çekti, eliyle taşaklarımı kavradı ve dilini gezdirdi. Sıkım boğazının arkasına çarptığında sırtımı duvara dayadım. Kahretsin, çok iyi hissettiriyordu.

Birlikte ilk seferimizde onun içinde olmak istedim. Çekmek için her şeyimi harcadım. Bunu yapabilmemin tek nedeni, birkaç saniye içinde onun yerine amını dolduracağımı bilmektir. Onu sıkımın etrafında patlatırken gözlerinin içine bakıyordum. Onun bana sahip olduğu kadar benim de ona sahip olduğumu bildiğinden emin olmak.

"Şimdi seni becereceğim, Nat. Benim tatlı, muhteşem kızım, istediğin mi?" Ellerimi kollarının altına koydum ve onu yukarı çektim.

Ağzının kenarını sildi ve başını geriye doğru eğerek başını salladı.

Kocaman yeşil gözleri bana öyle güvenle bakıyordu ki. Bana her zaman bakmasını sağlamak için dünyayı yerinden oynatırdım. Ama önce onu öyle bir becerecektim ki, onu ne kadar çekici bulduğum konusunda aklında hiçbir şüphe kalmayacaktı.

"Dizlerinin üzerine çök, bebeğim." Yatağa tırmanıp dört ayak üzerine kalkarken kıcını avuçladım. Çok güzeldi. Sadece dış görünüşü değil. Tanıdığım en yumuşak kalplerden birine sahipti. Komodinin çekmecesini açtım ve prezervatife uzandım.

"Buna ihtiyacın yok," dedi Natalie. "Hiçbir şeyim yok ve doğum kontrol hapı ."

"Ben de iyiyim. Bundan emin misin?"

Başını salladı. "Hepinizi hissetmek istiyorum."

Prezervatifi çekmeceye bıraktım ve elimi sırtında gezdirdim. Hiç korunmasız bir kadınla birlikte olmamıştım. Kader kararsız bir kaltak olabilirdi ve işleri şansa bırakmaktansa kendi önlemlerimi almayı tercih ederdim. Ama Natalie'yle her şeyi kabul etmiştim. Onunlayken eve geldiğimde boş bir şeyle karşılaşmayacaktım. yorucu bir görevden sonra ev. Artık tek kişilik yemek hazırlamak zorunda kalmayacaktım. Her gece soğuk ve boş bir yatağa girmeyecekti.

Yatağa tırmandım ve kendimi onun arkasında konumlandırımdım. Daha önce dilimin üzerine boşaldığı için hâlâ ıslaktı. Etrafına uzandım ve parmaklarımla meme uçlarını sıyırdım, bana karşı geri sallanana kadar şişmiş klitorisini kızdırdım.

İnlemeleri komşularımı uyandıracak kadar yükseldiğinde ellerimi kalçalarına koydum ve sikimi içine ittim.

Öne doğru düştü, dirseklerinin üzerinde duruyordu, kalp şeklindeki poposu havadaydı. İçeri ve dışarı pompaladım ve o da beni itme için itme ile karşıladı.

Aminin duvarları beni kavradı, çok sıkı, çok mükemmeldi. Üzerine eğildim, klitorisini bulana kadar parmağımı nemli buklelerine daldırmak için uzandım.

Onu boşaltırken haykırdı, amcığı sikimi sağıyordu. "Hunter, bebeğim, evet. Daha fazla, lütfen."

"Daha fazla ne, ?" "Daha fazla her şey!"

"İşte benim kızım. Şimdi buraya gel. Yüzünü görmek istiyorum. "Sikime gel." Onu ters çevirdim, böylece sırtüstü , şehvet dolu gözlerle bana bakıyordu.

"Lütfen." Yukarı uzandı, parmakları omuzlarımı kavrarken bacaklarını kalçalarıma doladı ve beni çekmeye çalıştı. Ait olduğum yere.

O anda, onun için kaybolmuştum. Adamı tanımak için boktan savunmalar yapan yalnız bir adamın ötesini görebilen o yeşil gözlere kayboldum. İçinde onun sevgisini arzulayan.

"Lütfen, Hunter." Ağzımı kendi ağzıyla buluşturmak için kendini yukarı kaldırdı.

Kadınımı bekletmeyecektim, bu yüzden dilimle ağzını sikerken bacaklarını iyice ayırdım. Sikim onun sıkı sıcaklığına battı. Kollarını omuzlarıma doladı ve kalçalarını açtı.

Bakışlarını karşılayabilecek kadar uzaklaşarak kalçalarımı döndürdüm, sonra başını arkaya yatırıp gözlerini kapatana ve dudağını ısırana kadar derinliklerine battım.

"Bana bak Nat," diye homurdandım.

Göğsü kabarırken gözlerini açtı ve gülümsedi. Sonra amının duvarları etrafımda kenetlendi ve onun uç noktaya geldiğini hissettim.

" bu, bebeğim." O anda, bu kadınla sonsuza kadar birlikte olacağımı biliyordum.

"Çok iyi, Hunter." Zirveden inerken omuzlarımdaki tutuşu gevşedi. Gözlerindeki o bakışı tekrar görmek istesem de, sikimin serbest bırakılması gerekiyordu.

Bacaklarını kollarımın altından geçirdim ve omuzlarıma koydum. "Bu iyi mi, bebeğim?"

"Al beni. Beni senin yap."

Amcığı ıslak ve önümde açılmışken, yardım edemedim ama kendi serbest bırakmamı bulmadan önce onu bir kez daha tattım. Onu yaydım kıvrımlarını yaladım ve onu önden arkaya doğru yaladım. Sonra altımdaki yatakta kıvrana kadar onun güzel klitorisini emdim.

Sikim ağlıyor, yalvarıyordu. Kadınıma bindim, taşaklarımı derinlere batırdım

onun içinde. , başımı kendine doğru çekti, ben tekrar tekrar içine dalarken kendi arzusunu dudaklarımdan yaladı. Boşalmak istemiyordum, aramızdaki büyüğü sona erdirmek istemiyordum ama elimde değildi. Taşaklarım sıkıştı, vücudumdaki her kas gerildi, sonra tohumlarım uzun, yoğun darbeler halinde içimden fişkırdı.

Natalie omuzlarıma yapışmış, kendi ama gözlerimi kendi gözleriyle tutsak etmişti. Yüz hatlarında oynayan salıverilişinin her saniyesine tanık oldum.

Bana baktı, yüzünde tam olarak bir ifade vardı. Tatmin olmuştu, evet. Ama başka bir şey daha vardı.

"Ne oldu bebeğim?" Fısıldadım.

"Çok erken olduğunu biliyorum ve muhtemelen bana inanmayacaksın ama seni seviyorum Hunter."

Kalbim sıcaklıkla patladı. "I..."

"Karşılık vermek zorunda değilsin." Gülümsemesi, kendim için hiç hayal etmediğim türden bir sevgiyle dolup taşıyordu.

"Bunu daha önce hiç kimseye söylememiştim. Mama Mae'ye bile." Başımı salladım. Kalbimi çok uzun süre korumuştum.

" değil. İkimize de yetecek kadar sevgim var." Avucunu yanağımda gezdirdi.

"Bu iyi değil. Mama Mae'ye gitmeden önce, sevginin size karşı kullanılabilecek bir silah olduğu bir evde büyüdüm."

"Oh, Hunter." Alnıma bir öpücük kondurdu.

Ne kadar berbat bir adam olduğumu anlamasına yardım etmek istiyordum. "Eskiden kendime aşkın beni zayıflatacağını söyledim. Anneme olan da buydu. Kendini babamın istediği türden bir kadına dönüştürmeye devam etti, ta ki bu onu öldürene kadar. Kendime asla böyle bir kafese girmeyeceğimi söyledim."

Natalie'nin alt göz kapakları dökülmemiş yaşlarla doldu ve titrek bir nefes aldı, ancak gözlerindeki kabulleniş değişmedi. Hayal ettiğimden çok daha farklı bir gelecek olasılığı gördüm. Yanımda bu kadın varken, geçmişimin üzerine çıkabileceğimi ve onun gözlerinde parlayan sevgiyi hak eden bir adam olabileceğimi hissettim.

"Geçmişin için çok üzgünüm. Eğer bana izin verirsen, sana başka bir yol olduğunu göstermek istiyorum. Aşk seni hapsetmek demek değildir."

Başımı salladım, kalbim o kadar ham duygularla doluydu ki tutamadım. "Seninle birlikte, aşkın insanı gerçekten özgür kılabileceğini öğreniyorum."

"Buraya gel." Beni çekti ama öpüşmeden hemen önce durdum.

Gözlerinin içine bakarken kalbim açıldı. "Kalbim sende bebeğim. Şimdi ve her zaman için. Seni seviyorum, Natalie."

Başka bir şey söylememe fırsat kalmadan ağzını benimkine bastırdı. Onu gördüğüm andan itibaren bunu hissetmiştim. Kalbimde ve ruhumda, onun benim için tek olduğunu biliyordum.

Ben onun olmalıydım, o da benim olmalıydı.

EPILOG

NATALIE

We birkaç hafta sonra Sunset Cliffs'te kayalıklarda evlendik, sadece ikimiz ve Hunter'ın Seal Team 3'ten en iyi arkadaşı Slate vardı. Gremlin çiçekçi kızımız ve yüzük taşıyıcımızdı, ancak tek yaptığı kayaların etrafını koklamaktı. Davet etmek istediğim kimse yoktu ama ekip üyelerinden birkaçının kız arkadaşıyla iyi anlaşmıştım ve onları daha yakından tanımayı dört gözle bekliyordum. Hunter bana sürekli bir göreve gitmesi gerektiğinde güvenebileceğim insanlara ihtiyacım olacağını söylüyordu. O zamanlar tek ihtiyacım olanın o olduğunu sanıyordum.

Yine de haklıydı. Geçtiğimiz beş yıl boyunca diğer SEAL'lerin eşleri ve kız arkadaşlarıyla yakınlaştım. Hunter, o yokken bir şeye ihtiyacım olursa üsteki adamlardan birinin bana yardım edeceğinden emin oldu. Yardım edebiliyordu. Çöp öğütücüsünü tamir etmek ya da kamyonunun yağını değiştirmek için harikaydılar, ama geceler uzun ve yalnız olduğunda ihtiyacım olan oydu. Telefon seksi sanatını takdir etmeyi öğrendik. Sayılamayacak kadar çok kez.

Onunla evlendiğimde kim ve ne olduğunu biliyordum: doğru olduğuna inandığı şey uğruna savaşmak için hayatını ortaya koymaya hazır bir adam. Nereye gittiğini ya da oraya vardığında ne yaptığını nadiren bilsem de, bana geri dönmek için elinden gelen her şeyi yapacağından hiç şüphem yoktu. Neyse ki her görevden eve dönmeyi başarmıştı. Şimdi de artık eve dönme zamanının geldiğine karar vermişti.

Takımdan emekli olacak ve askeri kariyerinin geri kalanını biraz daha öngörülebilir ve çok daha güvenli bir şey yaparak geçirecek.

Mama Mae kutlama için arkadaşlarını ve ailesini topladı. Yıllar içinde Broken Bend'e birkaç kez gitmiş olsak da, bu ilk kutlamamızdı.

bu kadar çok üvey kardeşi aynı yerde olacaktı.

"Hazır mısın?" Parmağım düğün günümüzde bana verdiği kolyenin tokasıyla oynadı.

"Bunu senin için yapmama izin ver bebeğim." Dev elleri narin zinciri benden aldı ve bir şekilde boynuma bağladı.

"Bu kadar kalın parmaklarla bunu nasıl bilmiyorum."

"Kalın sevdiğini sanıyordum." İhtiyaç karnımın içinde çözülürken dudaklarını boynuma dayadı.

"Kalın kısımlarını ne kadar takdir ettiğimi daha sonra konuşabiliriz. Şimdi, Mama Mae Owen'ı bizi için göndermeden önce halk merkezine gitmemiz gerekiyor." Hunter büyük partilerden ve kutlamalardan hoşlanmazdı ama Broken Bend'deki bu partiyi koruyucu annesi için kabul etmişti. Bir keresinde bana çocukların küçükken kutlamak istedikleri o kadar az şey olduğunu söylemişti ki, her zaman bir şeyler bulurdu. Ayrıca, hâlâ onunla birlikte yaşayan küçük çocukların, kardeşlerinden birinin büyüüp Hunter gibi inanılmaz bir şey başardığını görmeleri onlara ilham verebilirdi.

"Owen kolayca satın alınabilir." Saçlarımı yana kaydırdı ve çıplak omzumu öptü.

Bugün üzerimde bol bir askılı güneş elbisesi vardı. Sahip olduğum diğer her şey çok dar geliyordu. Hunter bilmiyordu ama bugün onunla paylaşmam gereken büyük bir vardı. Çocuk sahibi olma konusunu 3. Ekip'ten emekli olduktan sonra konuşacağımıza dair anlaşmamız dışında hiç açmamıştık. Büyürken bir babası olmamıştı ve bana her zaman eğer çocuk sahibi olacaksak her saniyesinde yanımda olmak istediğini söylerdi.

"Hey, partiye gitmeden önce sana söylemem gereken bir şey var." Midem sıkışmıştı. Son birkaç yıldır bunu ondan sır olarak saklamak haftalar cehennem gibiydi. Birlikte olduğumuz ilk geceden beri söylenmemiş hiçbir şey kalmamıştı. Görevleriyle ilgili paylaşmasına izin verilmeyen ayrıntılar dışında, birbirimize her şeyi anlattık.

"Şu anda sikimi bacaklarının arasında ne kadar çok istediğini söylemek ister misin?" Parmağını elbisemin ön kısmında kaydırdı, V yakasına meme ucumu sıyırdı.

"Hunter,"-döndüm ve ellerimi boynunun arkasında birleştirdim
-"On dakika içinde gitmemiz gerekiyor."

"On dakika fazlasıyla yeterli bir süre." Eli elbisemin altına kayd.

"Hamileyim." Hay aksi. Böyle ağızından kaçırmak istememiştim ama partiye gitmeden önce ona söylemek istedim. Mama Mae zaten şüphelenmişti çünkü geçen gün Hunter'ın kurabiyelerini fırlatırken beni yakalamıştı. Kardeşler onu ATV'leriyle gezdirdiler. Ben reddettim ve klimanın tadını çıkarmak için geride kaldım. Baba adayına söylemeden önce başka birinin bunu anlaması riskini göze alamazdım.

Elleri kalçalarımnda, eteğimin ortasında dondu kaldı. "Hamile misin?" "Evet." Avuçlarımı yanaklarına koydum ve gözlerinin içine baktım.

Dudakları geniş bir sırıtışa dönüşmeden önce yüzünde bir duygu kasırgası titreşti. "Bebeğimiz mi olacak?"

"Umarım birçoğunun ilki olur." Tepkisini beklerken nefesim sıkıştı.

"Bu çok hızlı. Ben emekli olduktan sonra denemeye başlayacağımızı söylemiştik ama lanet olsun... Daha resmileşmedi bile."

"Mutlu musun?" Erkeğimi bir kitap gibi okuyabiliyordum ve onun da neredeyse benim kadar heyecanlı olduğunu söyleyebilirdim ama bunu ondan duymam gerekiyordu.

Ellerini arkamda birleştirdi ve yüzünü benimkine birkaç santim yaklaştırdı. "Bebeğim, ayın üzerindeyim."

"Bebek seni duyabilir, biliyorsun."

"Kahretsin. Ne söylediğime dikkat etmeye başlasam iyi olacak."

Kaşları birbirine çatıldı. "Seni seviyorum Hunter."

"Ben de seni seviyorum. Bebek konusunda dikkatli olmamız gerekiyor mu? Yani, bizim için hala-"

"Sana hamile olduğumu söyledim ve tek düşünebildiğin şey aletini içime sokmak mı?" Güldüm. Kocaman bir göbeğe sahip olduğum düşüncesinin beni tahrik etmesini erkeğime bırakın.

"Kocaman bir bebek karnıyla muhteşem olacaksınız." Ellerini göbeğimde gezdirdi. "Ve göğüslerin daha da büyüyecek, değil mi? Onlar mı?"

Hunter bir meme adamıydı. Başımı salladım. "Muhtemelen."

"Biliyorsun, Owen beş dakika daha burada olmayacak."

Arkamı döndüm ve eteğimi kaldırdım. Onu inkâr etmek kendimi inkâr etmektir. Onun beni istediği kadar ben de onu istiyordum. "Üç dakikan var, bebeğim."

Külotumu aşağı çekerken dizlerinin üzerine çöktü. "İki tane seninle ilgilenmek için, bir tane de benim için."

Başını bacaklarımın arasına gömüp tüm dikkatini önümüzdeki iki dakika içinde beni boşaltmaya odakladığında ellerimi şifonyere dayadım. Hunter'ın her bir görevine gösterdiği yoğun ilgiye bakılırsa, iki kez boşalabilirdim.

Beş yıl önce, bir deniz komandosuyla büyülü bir gece geçirmiş, küçük bir kasabada yaşayan, gözleri kocaman bir kızdım. Artık o benimdi, ben de onun ve birlikte yarattığımız bu bebek sevgiden başka bir şey bilmeyecekti.

Hunter ve Natalie'nin kız mı erkek mi doğuracağını öğrenmek ister misiniz? Ekstra bonus sahne için [buraya](#) tıklayın!

Bir sonraki bağımlılık yaratan buharlı kışanızı kapmaya HAZIR MISINIZ? Tek Gece serimdeki Hunter'ın üvey kardeşlerine [buradan](#) göz atın!

O zaman bültenime KATILIN, böylece hiçbir bültenimi kaçırmayın! Ve bunu yaptığınızda ÜCRETSİZ buharlı bir kısa aşk hikayesi kazanın. Sadece [buraya](#) tıklayın!

MÜHÜR EKİBİ ROMEO

SEAL Team Romeo'nun adamlarıyla tanışın. Bu savaşçılar iş başında ülkelerine hizmet ediyor, masumları koruyor ve genellikle kıçlarına tekme basıyorlar. Zorluk ya da tehlike ne olursa olsun, her zaman birbirlerini kollarlar. Dünyayı kurtarmakla o kadar meşguldüler ki aşkı bulamadılar. Ta ki şimdiye kadar.

İzindeyken, her biri kendi eşiyle tanışmak üzeredir. Bu SEAL'lar savaşır... ve daha sıkı severler. İster komşu kızı olsun, ister kaçan kız, doğru kız bir Romeo'nun kalbini ele geçirdiğinde, ömür boyu onun olur.

En sevdiğiniz instalove yazarlarından bazılarının kısa ve ateşli romanslarından oluşan bu seride SEAL Team Romeo'ya aşık olmaya hazır olun.

Tüm serinin önizlemesini [burada](#) bulabilirsiniz!

Fern Fraser tarafından [Baskı Altında](#)
[İmzalı](#), [Mühürlü](#), [Teslim Edildi](#) yazar Khloe Summers [Aşk Demir Attı](#) yazar Mayra Statham
[Crossing Enemy Lines](#) - Cameron Hart
[Broken SEAL](#) - Tarin Lex
[In Too Deep](#) by Emma Lee Jayne
Easy [Surrender](#) by Nichole Rose
[Bir SEAL ile Bir Gece](#) by Eve London

Kat Baxter"Operation Claim Curves
dan Covert Curves Lana Lovedan Loni
Ree'den Blown Away
KalbimdenKalbimi Savunuyorum
Vuruldum Emily Bunney Barbra Campbell
Operasyon: Wife Her Up by Chloe Maine
Sealing the Deal by Poppy Parkes SEALed
with a Kiss by Mazzy King

AYRICA EVE LONDON TARAFINDAN

Bir Gece Serisi*

Bir Dağ Adamıyla Eşleşti Serisi** Bir
Kovboy Tarafından Sahiplenildi Serisi**

Yaz Aşkı Serisi

Paylaşılan Seriler

Bir SEAL ile Bir Gece* - Seal Team Romeo Serisi Hardal Sen
Ol* - Sycamore Mountain Ayın Erkeği Kulübü

Hearts on Fire* - Kalpler, Alevler ve Hortumlar Serisi

Beaded by Midnight* - Dünyanın En Büyük Partisi
Serisi

Romancing Quarterback* Kovboy - Galentine's Getaway Serisi

Çıkmak*Matchmakers, Inc. Serisi -

Kiss Off Countdown* - Geceyarısı Öpücükleri Serisi

Kod Adı: Kurt* - Noel Askerleri Serisi Room

Twenty-Four - Club Sin Serisi

Dangerous Curves* - Kıvrımlı Ruh Eşleri Serisi

Trick or Tequila** - Halloween Steam Serisi

Serisi Single Dad Dilemma - Starlight Bay Serisi

Honey Bun - Tatlı Kalpler

* Mama Mae'nin çocuklarından biri kahraman olarak yer alıyor

** Mama Mae'nin çocuklarından biriyle bağları var.

YAZAR HAKKINDA

Eve London küçük bir kızken trapez sanatçısı olmak istiyordu. Bunun yerine, çoğu kadın gibi bir hokkabaz olarak büyüdü - top demetlerini havada tutmaya çalışıyordu.

Şimdi günlerini sevdiği türden erkekler hakkında yazarak geçiriyor - seksi, utanmaz ve biraz da alaycı.

www.EveLondonAuthor.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.